

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P. B.**, bytom N., zastúpený A. advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom T. proti odporcovi **Veliteľstvo síl výcviku a podpory Ozbroyených síl SR**, so sídlom 911 01 Trenčín, Smetanova č. 6, zastúpený Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, Úradom právnych služieb, Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **u k l a d á** Veliteľstvu síl výcviku a podpory ozbrojených síl Slovenskej republiky vydať písomné rozhodnutie vo veci krátenia nemocenského nrtm. P. B. počas dočasnej práceneschopnosti od 23.03.2007 do 06.07.2007.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia v sume, ktorá bude vyčíslená v samostatnom uznesení súdu, pokiaľ navrhovateľ vyčísli trovy do troch pracovných dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ v návrhu podanom podľa § 250t žiadal, aby bola odporcovi uložená povinnosť vydať rozhodnutie o krátení nemocenského, pričom v návrhu uviedol: „Dňa 06.06.2007 bol vydaný rozkaz veliteľa síl výcviku a podpory Ozbroyených síl SR č. 30, kde v bode 4 je uvedené: Podľa zák.č. 328/2002 Z.z. § 12, ods. 9 krátime na polovicu nemocenské nrtm. P. B. od 05.05.2007 z dôvodu porušenia liečebného režimu.“ Vo veci

krátenia nemocenského nebolo do dnešného dňa vydané žiadne rozhodnutie, hoci navrhovateľ listom zo dňa 09.12.2007 upozornil odporcu na nečinnosť v tejto veci a vyzval ho na vydanie rozhodnutia v rámci správneho konania, tak ako je ustanovené v § 84 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov na túto výzvu bola navrhovateľovi doručená odpoveď zo dňa 17.12.2007, v ktorej sa Veliteľstvo síl výcviku a podpory OS SR odvoláva na ustanovenia § 19 vyššie spomenutého zákona, kde sa uvádza, že „o dávkach nemocenského zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov sa len v sporných prípadoch rozhoduje písomným rozhodnutím a podľa nich nejde o spornú vec, ale o jasne preukázané porušenie liečebného režimu zo strany navrhovateľa. Keďže už samotná skutočnosť, že navrhovateľ tvrdí a aj preukazuje dôkazom že k porušeniu liečebného režimu z jeho strany nedošlo a odporca tvrdí opak je sporom v tejto veci, mal odporca podľa ust. § 83a § 84 zák.č. 328/2002 Z.z. vydať písomné rozhodnutie v spornej veci. Toto rozhodnutie musí byť navrhovateľovi doručené do vlastných rúk a navrhovateľ musí mať možnosť podať voči nemu opravný prostriedok, ktorým je odvolanie.“

Odporca, za ktorého sa vyjadril Úrad právnych služieb MO SR, žiadal zamietnutie návrhu. Poukázal na to, že počas práceneschopnosti žalobcu bola dňa 06.05.2007 vykonaná u neho kontrola dodržiavania liečebného režimu, pri ktorej bolo zistené v čase od 10.50 hod. do 11.00 hod. sa nenachádzal doma. Do bydliska sa vrátil o 11.02 hod. súkromným motorovým vozidlom. Poukázal pritom na kontrolný list zo 04.(!)05.2007 bod 2. Súčasne poukázal na to, že navrhovateľ s obsahom kontroly podľa dôkazu, ktorým je kontrolný list zo 04.05.2007 bod 4 súhlasil. Ďalej odporca uviedol, že žalovaný v rozhodnej dobe nemal povolené vychádzky, súhlasil so záverom kontrolného orgánu, nešlo o sporný prípad a preto v zmysle ust. § 19 zák.č. 328/2002 Z.z. nebolo potrebné vydávať rozhodnutie. Krátenie nemocenského bolo vedené v rozkaze č. 30 zo 06.06.2007.

Najvyšší súd, ako súd vecne príslušný na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP, posúdil navrhovateľom a odporcom predložené písomnosti a dospel k záveru, že návrh na konanie proti nečinnosti § 250t OSP je dôvodný.

Z predloženej dokumentácie nepochybne vyplýva, že navrhovateľ najneskôr listom z 09.12.2007 žiadal o vydanie rozhodnutia vo veci stanovenia výšky výplaty nemocenského, s poukazom na to, že výplata mu bola poskytnutá len sčasti bez akéhokoľvek odôvodnenia a rozhodnutia. Z obsahu podania podľa názoru súdu vyplýva, že navrhovateľ považoval

za sporné nevyplatenie plného nemocenského a preto dôvodne žiadal o vydanie písomného rozhodnutia s poukazom na ust. § 84 ods. 1 zák.č. 328/2002 Z.z. Konanie a rozhodovanie o nemocenskom je konaním a rozhodovaním o právach profesionálneho vojaka a niet dôvodu pochybovať o tom, že navrhovateľ má právo, aby mu rozhodnutie týkajúce sa jeho práv bolo vydané a aby bolo odôvodnené tak, aby mal reálnu možnosť v príslušnom konaní podať proti nemu opravný prostriedok. Nečinnosťou odporcu a odmietnutím vydania rozhodnutia (viď písomné stanovisko príslušného veliteľa zo 17.12.2007 na list navrhovateľ z 10.12.2007 je zbavený možnosti podať opravný prostriedok. Odporca nepreukázal a ani netvrdil, že by bol navrhovateľovi s príslušným poučením o možnosti podania opravného prostriedku vyhlásil alebo doručil obsah rozkazu č. 30 o krátení nemocenského.

V predmetnej veci súdu neuniklo, že dôkaz, na ktorý sa odporca odvoláva v súvislosti so svojim názorom, že vec nebola sporná a preto nebol povinný vydať písomné rozhodnutie o krátení nemocenského, t.j. uvádzaný kontrolný list je datovaný dňa 04.05.2007, hoci kontrola bola vykonaná 05.05.2007. Samotný výsledok kontroly (bod 2 kontrolného listu) ani vyjadrenie navrhovateľa v bode 4, na ktoré sa odporca odvoláva. Súd tiež konštatuje, že záznam nie je opatrený úplným dátumom spracovania, pri podpisoch kontrolných orgánov na str. 4 záznamu je uvedený len mesiac a rok. Súd vníma uvedené rozpory nielen ako nedôslednosť administratívneho spracovania záznamu o kontrole. Považuje za potrebné prihliadnúť na to, že v bode 4 uvedené slovné vyjadrenie „súhlasím“ a podpis (súd predpokladá, že ide o podpis navrhovateľa), nevystihuje postavenie kontrolovaného, nie je vyjadrením jeho jednoznačného postoja ku konkrétnym zisteniam (neprítomnosti v mieste bydliska) a ani nevyjadruje dôvod jeho neprítomnosti. Záznam neobsahuje poučenie o dôsledkoch neprítomnosti v mieste bydliska pre účely výplaty nemocenského, preto sa toto vyjadrenie ani nemohlo stať podkladom pre záver o nespornosti dôvodov pre krátenie nemocenského, najmä ak až následne sa zisťovalo skutočnosti týkajúce sa povolenia vychádzok ošetrojúcim lekárom.

Na základe uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že odporca mal vec posudzovať ako sporný prípad a rozhodnúť o nej vydaním rozhodnutia.

Pokiaľ v písomnom vyjadrení zástupca odporcu poukazuje na spornosť právnej subjektivity odporcu a kladie otázku, či je odporca orgánom verejnej správy, súd poukazuje na to, že právomoc konať a rozhodovať je odporcovi daná zákonom. Svoju právomoc

uplatňoval vydaním rozhodnutia vo forme rozkazu, pričom zákon stanovuje podmienky pre vydanie rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu podľa správneho poriadku. V tomto kontexte, keďže odporca rozhoduje v oblasti vzťahov vyplývajúcich z verejného práva (právo na nemocenské z verejných zdrojov), niet dôvodu pochybovať o tom, že pri výkone tejto právomoci koná a rozhoduje ako orgán verejnej správy. Výkon právomoci zverenej zákonom preto nie je podmienený samotnou právnou subjektivitou rozhodujúcou pre oblasť občiansko-právnych či obchodno-právnych vzťahov.

Keďže navrhovateľ mal vo veci úspech, patrí mu náhrada trov konania podľa § 250t ods. 8 v spojitosti s § 250k ods. 1 OSP, ktorej výška bude určená samostatným uznesením, pokiaľ právny zástupca navrhovateľa požadovanú náhradu trov konania vyčíslil do troch dní odo dňa doručenia rozhodnutia. (Podľa § 151 ods. 4 OSP je toto súčasne výzvou na vyčíslenie trov konania.)

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. augusta 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková